

Îmi vine să...

Adina Speranta

Îmi vine să scârțâi a roată,
îmi vine să dorm a vecie,
lumina în vers este moartă,
și moartă ești tu, poezie.

Mă cheamă o aripă albă,
mă-neacă un val a protest,
semnează o inimă oarbă
complotul acesta funest.

A vară se-aude de-afară,
a noapte se-aude târziu,
muriră acei ce strigară
în lacrimi pierduți în pustiu.

Un Blaga se naște o dată,
Arghezi s-a dus după el,
o floare albastră-i uitată,
și teiul, și lacul la fel.

Consortii semnează victorii
pe foi reciclate a fum,
îmi vine să țin a istorii,
dar nimeni n-ascultă acum.

Pe Stanca uitarea-l înghite,
un înger zâmbește a blond,
noi stele se nasc tipărite
pe bolta lipsită de fond.

A roată îmi vine a trece,
îmi vine să plâng a vecie,
lumina în vers este rece,
trezeste-te, tu, Poezie!

Adina V.

5.07.2018